

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بیانات در دیدار جمعی از معلمان و فرهنگیان سراسر کشور در سال ۹۴

ماه رجب است؛ و در این سرود پر مغز و زیبایی هم که شماها خواندید، اشاره‌ی به ماه رجب، ماه توسّل، ماه توجّه و دعا شده بود. در این ماه شریف، مؤمنین که دعا میخوانند، از خدای متعال این جور میخوانند: **اللَّهُمَّ فَاهِدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَ ارزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ**. (۲) چقدر حائز اهمیت است هر سه فقره! فقره‌ی آخر هم که مغفرت است که اساس همه‌ی کارها است: **وَ اغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ**. (۳) هدایت هدایت‌یافتگان و تلاش تلاشگران آن چیزی است که در این دعا از خدای متعال میخواهید. شما تأمل بفرمایید اگر همین دو عامل در من و شما باشد، همه‌ی مشکلات حل خواهد شد؛ هم هدایت هدایت‌یافتگان الهی نصیب ما بشود، هم تلاش تلاشگران تاریخ بشریت در رفتار ما، در گفتار ما، در منش ما محسوس باشد. در آن فقره‌ی سوم، آسیب مورد اشاره قرار گرفته است: **وَ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ**. غفلت بزرگ‌ترین آسیب است؛ غفلت از مسیر، غفلت از هدف، غفلت از توان، غفلت از فرصت، غفلت از دشمن، غفلت از وظیفه‌ای که امروز بر دوش من و شما است؛ غفلت. بزرگ‌ترین دشمن ما غفلت است. اولین دشمنی که ما را در مقابل دشمنان دیگرمان به خاک می‌نشانند، غفلت است؛ و **لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ**. نتیجه‌ی این غفلت دور شدن است؛ دور شدن از خدا، دور شدن از هدف، دور شدن از کامیابی. مضامین دعاها معرفت است، توحید است، درس زندگی است؛ ببینید دعاها اینها است. با این توجّه دعاها را بخوانیم و از این فضای این ماه بهره ببریم.

هر کداممان در هر جا که هستیم، همت اولمان باید بر تکمیل نفس و تهذیب نفس و ساختن باطن و متحلی شدن (۱) به حلیه‌ی اخلاق الهی و معنوی باشد. در همین ماه رجب - که امسال نوزدهم دی در ماه رجب واقع شد، و این فرصت مضاعفی است - مشاهده کنید که چه کوششی در ادعیه‌ی این ماه و ادعیه‌ی دیگر میشود، تا انسان در باطن و در قلب خود متحول بشود و زیور اخلاق الهی و انسانی را پیدا کند؛ این، انسان‌سازی است؛ این، مقصود و هدف اصلی از همه‌ی انقلابهای الهی و بعثت انبیاست. **«اللَّهُمَّ اِنِّي اسئلك صبر الشَّاكِرِينَ لك و عمل الخائفين منك و يقين العابدين لك»**؛ (۲) این مایه‌ی دعاهاست. در درون خود، باید آن نور معنویت، آن شکر، آن صبر، آن یقین، آن عبادت، آن ذکر را برافروزیم و روشن کنیم، تا این ملت بتواند برای ملت‌های دیگر الگو بشود؛ تا بتواند سعادت برای خود و ملت‌های دیگر بیاورد؛ تا بتواند از بیلتی که انسانها به خاطر آلودگی‌های نفسانی و روحی دچار آن هستند - این منیتها و خودخواهیها و خودپرستیها - در امان و برکنار بماند.

من از جوانان عزیز - که بحمدالله دل‌های پاک و روح‌های آماده و ضمائر صاف و آمادگی بیشتر و آلودگی‌های کمتری دارند -
میخواهم که با ذکر و توجه و دعا و بخصوص اخلاص، در تحول درونی خود، سعی و تلاش کنند. این نسل نو، نسلی است که در
سایه‌ی بابرکت اسلام و حکومت اسلامی، این مجال و این فرصت را دارد که درون و باطن خود را اسلامی کند؛ در گذشته این
امکان نبود.